

Scénář k rozhlasové reportáži

Pamětník Jan Študlar

Majda

Jan Študlar přišel na svět rok před začátkem druhé světové války jako prvorozený syn do rodiny s malým hospodářstvím v Kralovicích na Prachaticku. Později se narodili ještě tři jeho bratři.

Mirka

Bylo mu osm let, když na konci války na jaře roku 1945 jeho rodný kraj osvobodili Američané. Vzpomíná si, jak děti od vojáků dostávaly čokoládu a žvýkačky.

8.43 - 8.58

„Jezdili s jeepem a my jsme byly s nima strašní kamarádi, oni i k dětem byli, no asi jako každý voják, který vidí děti, tak jim to připomíná domov.“

Miška

Po válce v roce 1946 se rodina odstěhovala do Ktiše, kde otec pracoval jako listonoš.

14:46-14.55

„Houby tam rostly ve Ktiši, strašně...bylo tam hezky a byla tam spousta ovocných stromů, po Němcích a tam jsme byli spokojení.“

Majda

V roce 1956 maturoval na krumlovském gymnáziu. Než začal dvouletou povinnou vojenskou službu, účastnil se v roce 1957 Světového festivalu mládeže v Moskvě. Cestovali vlakem. Při zastávce v Kyjevě se seznámil s průvodcem Koljovou.

42:14 – 42:32

„Mladík, jako asi já. Ochotnej byl celej nadšenej. A když jsme jeli zpátky jsme se stavili, tak jsem mu potom dal ponožky. Byly v módě tenkrát silonový a on byl celej nadšenej, tak jsem mu dal. Ani nevím jestli byli vypraný.“

Mirka

Během základní vojenské služby se rodina pana Študlara přestěhovala do Černé v Pošumaví, a to v roce 1957, kdy se zde začala napouštět přehrada Lipno. Z vojny už se vracel po hrázi, ale hladina ještě nebyla tak vysoko, jako je dnes.

Týna

V Černé v Pošumaví poznal svoji budoucí ženu. Zde prožil i 21.srpen v roce 1968, kdy území Československa obsadila vojska Varšavské smlouvy. Den předtím byl Jan Študlar pracovně v Brně.

36:27 - 37:15

„My jsme přijeli domu a asi o půlnoci. Tak já jsem si přispal. A najednou soused zvoní: „slyšel jsi to? Pust' si rádio“. Napadli nás Rusáci. Tak jsem si ho hned pustil, rozhlas, tak jsem byl v obraze, šli jsme do práce. No pochopitelně, nic se nedělalo, sledovali jsme rádia dokud vysílali.“

37:40 - 37:43

„No prostě jsme jim nadávali.“

Miška

Změna politického režimu v Československu nakonec přišla až o dvacet let později. A jak náš pamětník prožíval sametovou revoluci v roce 1989?

52:14 – 52:21

„To jsme byli nadšení.“

Po revoluci Jan Študlar soukromě podnikal. Dnes je téměř dvacet let v penzi. Se svojí ženou stále žije v Černé v Pošumaví. Těší se ze třech vnoučat od svého syna a dcery. Dnes už je i dvojnásobným pradědečkem.

Týna

A čím se Jan Študlar ve svém životě řídí?

10:05 – 10:20 [nahrávka II.](#)

„Já jsem se snažil bejt vždycky tak nějak rovnej, čestnej v životě. A pokud možno, mít rád lidi a když to jde, tak jim pomoct.“